

چکیده

زمینه‌گرایی به ویژگی‌های خاص یک مکان و به کارگیری آنها در طراحی معاصر، توجه می‌کند. از این رو در عین حال که به گونه‌ای ضمنی به تمایز مکانی نظر دارد، به صراحت، تداوم ارزشهای کالبدی مکان با زمینه موجود را خواستار است. با این حال، ایجاد ارزشهای جدید (تحول) را نفی نمی‌کند. رویکرد اصلی این رویکرد درک ارزش‌های زمینه و تداوم آنها در آینده است. طبق تعریف: «زمینه‌گرایی سازگاری با زمینه کالبدی، تاریخی و اجتماعی-فرهنگی است که بر طبق ایده‌ها و اشکال گذشته در شکل دادن به کالبد شهرهای معاصر حضور دارد.

در این پروژه، هدف طراحی صرف فضاهای زندگی اقامتی و با استانداردهای روز نیست، بلکه هدف احیا و باز زنده‌سازی معماری بومی تالش، با الهام از الگوهای رفتاری مسکن زیرزمینی ۸۰۰۰ ساله معروف به دولمن در روستای تاریخی مریان و آق اولر می‌باشد، که سالیان دراز در زیر سازه‌های سنگی و گلی این خانه‌های انسان‌های اولیه مدفون شده است.

برای این منظور ابتدا مطالعاتی درباره معماری مسکونی انجام می‌شود سپس با روش‌شناسی مناسب و تعیین مدل‌های ارزیابی مربوط به پروژه، به راهکارهای طراحی دست می‌یابیم.

به همین دلیل، برای درک و شناخت بهتر این معماری ارزشمند، سایت پیشنهادی در روستای مریان (محوطه دولمن‌ها) انتخاب گردید و با ارائه راهکارهای طراحی، برای بزرگنمایی و تقویت الگوها و ویژگی‌های معماری این منطقه (دولمن‌ها: خانه‌های زیرزمینی) به راه‌حل‌های مناسبی دست یافت و به احیای معماری بومی این منطقه کمک کرد.

کلمات کلیدی: زمینه‌گرایی، معماری بومی تالش، مریان، دولمن